

Tulipánhagymák

Előre bocsájtom: A cím egy kissé félrevezető, hiszen a cikkben nem sok szó lesz virágokról. Virágtermesztésről pedig még annyi sem. Inkább az első ismert "tőzsdei lufi" történetét igyekszem megközelíteni egy kicsit M.A.G.U.S.os szemmel. Egy világban, ahol a pénz szerepe fontos, hiszen a kereskedelemről, luxuscikkekre is építő kézműiparból fényesen meg lehet élni, sokakban felmerülhet az ötlet: valamit nem csak azért érheti meg megvásárolni, hogy máshol drágábban eladjuk, hanem azért is, hogy később drágábban eladhassuk. Megjelenik egyfajta befektetői magatartás.

Ez a folyamat Yneven is bizonyára elindult, és bizonyára ott is van aki csak azért vesz meg egy tárgyat, valamilyen nyersanyagot, hogy később drágábban továbbadhassa. Esetleg azért vesz meg valamit előre, hosszabb szállítási határidővel, hogy később rövidebb szállítási határidővel tovább adhassa, természetesen drágábban. A cél minden esetben a profit. És az is közös benne, hogy aki ilyen módon fektet be az megpróbálja megjósolni mi az amit később drágábban tud eladni. Természetesen a fordított helyzet is elképzelhető.

Eladhat a karakter olyat későbbi szállítási határidővel amit még nem vásárolt meg, de úgy gondolja, később olcsóbban beszerezhető.

A karakter "jósol", spekulál, fogad, döntéseket hoz a profit reményében. Ahogy pedig egyre könnyebbnek látszik megjósolni egy adott termék emelkedő árát, ahogy egyre többen keresnek egyre hatalmasabb összeget, egyre több ember érzi vonzónak, hogy ő is hasonlóképp cselekedjen. Yneven pedig hála a dzsad bankházaknak meg lehet próbálni hitelből is befektetni.

Persze a befektetés, spekuláció és egy aranyteremtő varázslat között akad egy hatalmas különbség. Itt nem keletkeznek új aranyak, aki drágábban adja el a terméket annak a haszna csak onnan származik, hogy van aki megveszi ennyiért is. Vagy azért, mert több embernek kell az adott terméke, vagy mert "ő is ezen akar meggazdagodni" és a termék ára eddig korlátlanul emelkedett, nyilván ez után is így fog. A klasszikus piaci lufi ekkor egy pilótajátékra is hasonlít: A korán belépők nyereségét a később belépők finanszírozzák, és az ő tömegeik kénytelenek el elviselni a veszteséget.

Persze azoknak sem jobb akik kimaradnak az örültből, hiszen ők szinte biztosan nem keresnek közvetlenül a sikeres időszakban, az utána következő válság viszont rájuk is kihat. Akik a jó években tőlük vásárolnak, immár koldusszegények, és nem tudják megengedni maguknak a vásárlást, elmaradnak a kereskedők,

behajthatatlanok a hitelek, a válság mindenkinél érezteti a hatását. Azaz a játékos aki "okosan" úgy gondolná: A karaktere kimarad az ilyen lufik fújásából valójában hibázik.

Természetesen a játékos karakterek szempontjából a legérdekesebb helyzet az már a baj bekövetkezése után van, amikor egy környéken szinte mindenkinek csak adóssága van, nem is kevés, sokan pedig kalandozókhöz fordulnának a védelemért, az adósságuk behatásáért, igazságtételért. Amikor sok múlhat a kalandozók igazságérzetén.

Egy hirtelen fellendült, pár év alatt a sokszorosára nőtt város, ahol azóta csak nyomornegyedek vannak, ami egy csupán rövid ideig értékes különlegesség kereskedelméből élt meg igazán fényesen remek kalandhelyszín lehet.

Egy sötétebb hangulatú kalandhoz egy ilyen városállam ideális helyszín lehet. Ha pedig a városállam egy partközeli szigeten terül el, akkor még jobb a helyzet, hiszen a csapat tagjainak, aki a gazdaság ígéretéért jöttek csak egy széteső város marad. Széteső város, ahonnan "elment az utolsó

hajó". Ha ez utóbbi csak képletesen is igaz, akkor is nehéz helyzetbe kerülhetnek a karakterek, mások felelőtlensége okán.

A piaci lufik, a válságok tehát nem feltétlenül idegenek Ynevtől, és egy egy városállam történetét kifejezetten izgalmassá tehetik.

2011.10.18.

Szerző: The Elf

Forrás: Kalandmester.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely